

Baner før Loven af Marts 1869. Da Staten overtog Driften, blev det bestemt, at Embedsmændene ved de jydsk-synske Baner maatte ikke faa Pension; og for saa ikke at faa dem til som udtjente at leve som Fattiglemmer, slog man fast, at de skulde selv pensionere sig, og der blev saa fradraget deres Lønninger aarligt 10 pCt., medens man efter senere Lovforslag aldrig har fradraget mere end 5 pCt. Til disse Embedsmænd siger man nu efter dette Lovforslag — Pensionsbestemmelserne omtales i Betænkningen under § 10, II. — værsgo, nu sætte vi i denne Lov bedre Pensionsbestemmelser for de højere Lønnede, og I kunne saa Lov at gaa ind under de samme Bestemmelser med Eders Anciennitet fra 1869, men saa stryge vi alle de Benge, som vi have modtaget fra Eder til Eders egen Pensionsfond; den skal tilhøre Staten, dog I skulle saa en Godtgørelse af 10 pCt. deraf, fordi I gaa Glip af enkelte Fordele, saasom Afgang til at kunne indstilles til Lovgivningsmagten til Understøttelse, naar I komme til Skade, og til Understøttelse for Eders Enker. Jeg ser ikke rettere, end at naar Staten siger: der maa ikke gives Pension til disse Folk, men de skulle selv bidrage til deres Pensionering, saa maa det, de have saaledes tilskudt og opsparet, være deres Ejendom, som man ikke kan stryge imod en aldeles uforholdsmæssig ringe Godtgørelse af 10 pCt. Man maa betragte disse Folk, som om de stode over for en egen Livsfor sikringsanstalt, hvor de selv havde overtaget Risikoen. Naar de senere vilde udtræde af en saadan Livsfor sikringsanstalt, vilde de mindst for deres som Afsurandører hidtil løbne Risiko saa 20—30—40 pCt af deres Indskud i Forhold til deres Alder, ja det forekommer vel dem selv, at de næsten maatte kunne gøre Fordring paa at faa 50 pCt. af Staten, naar man erindrer, at alle andre Embedsmænd ved Jærnbanen i den forløbne Tid kun have betalt 5 pCt. af deres Løn. Nu siger Ordføreren, at Lovgivningsmagten ganske vist i sin Tid forbød at give dem Pension, og saa lod vi dem pensionere sig selv og tog 10 pCt. af dem, men gav dem da ogsaa 10 pCt. mere i Løn. Det var nu en egen Maade at opfylde Lovgivningsmagtens Bud paa; imidlertid de fik ikke Pension, men de fik højere Løn, dog ikke højere end svarende til de andre Jærnbaneembedsmænds. Men hvad Grunden end var til, at man gav dem højere Løn, saa siger jeg, at naar man gav dem den og tog 10 pCt. deraf til Selvpen sionering, saa ere disse 10 pCt. deres Ejendom. Men naar Lovforslaget nu siger: De kunne

gaa ind under de fremtidige almindelige Pensionsbestemmelser med Anciennitet fra deres Ansættelse, men saa stryge vi det andet, berøver man dem det, der tilkommer dem for selv at have baaret Risikoen ved deres gensidige Alderdomsfor sigørelse i en lang Række Aar. De stilles i alt Fald da anderledes over for Staten, end hvis de stod over for et privat Livsfor sikrings selskab, der vilde paatage sig Personalets fremtidige Pensionering, og jeg synes ikke, at Staten godt kan være bekendt at byde dem andre Vilkaar, end der vilde være budt dem fra et privat Selskabs Side. Jeg har anset mig for forpligtet til, inden Lovforslaget gaar videre, endnu en Gang at fremhæve dette. Jeg gjorde det i Fjor som Medlem af Udvalget, hvad der vil kunne ses i Betænkningen, men var ikke saa heldig at faa de andre Medlemmer med. Jeg tror ikke, at det kan fremhæves stærkt nok, at de Mennesker have baaret Risikoen ved Selvpen sionering, og at de altsaa maa have Ret til at faa det tilbage, der svarer til den saaledes hidtil baarne Risiko. Den ærede Minister siger, at de kunne blive staaende i det hidtidige Forhold, men Regeringen ønsker jo, at alle skulle gaa ind under det samme Princip, under den samme Kategori i Lovforslaget ligesom under de samme Lønningsforhold i det hele, og naar det er Tilfældet, bør man give dem det tilbage, hvad der vilde tilkomme dem, hvis de vare for deres egne Benge til fremtidig Pensionering blevne indtegnede i et privat Livsfor sikrings selskab. Jeg ønsker altsaa med Hensyn til disse exceptionelt stillede Embedsmænd, og ligeledes med Hensyn til de lavere stillede Funktionærer ønsker jeg at ledsage Lovforslaget til det andet Ting med disse Bemærkninger. Med Hensyn til Fribilletterne havde jeg ventet Forslag fra Udvalget her til tredje Behandling til Regulering af Systemet dermed. I Tilslutning til, hvad der er ytret om dette System, vil jeg fremhæve over for den ærede Minister, at der gives endog saa Fribilletter til Folk, der have faste aarlige Tilskud til Rejser i Embeds Medfør.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Pensionsspørgsmaalet, som det ærede Medlem har omtalt, er jo et meget vigtigt Spørgsmaal. Det er imidlertid ikke lykkes det ærede Medlem at sætte sig fuldt ind i de foreliggende Forslag. Jeg har udtalt tidligere og skal gentage, at Statens Bidrag er lige til alle, enten de ere Embedsmænd eller Bestillingsmænd, men der kræves forskellige Tilskud af dem selv, nemlig i første Pensionsklasse 5 pCt., i anden 2½ pCt. og